

საქმე №-----
№-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

25 მარტი, 2019 წ.

ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე ბადრი კოჭლამაზაშვილმა
გიორგი გარაშვილის მდივნობით

პროკურორ – ა-----ს

ბრალდებულ _ შ---- ქ-----ის

ადვოკატ - მ--- ნ-----ს

მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე

_ **შ---- მ-----ის ძე ქ-----ის**, დაბადებულის 1--- წლის-----ს,
საქართველოს მოქალაქის (საქართველოს მოქალაქის პირადი №-----,
ნასამართლობის არმქონის, საშუალო განათლების მქონის,
დაოჯახებულის, მცხოვრების: ქ-----, ს----- ქ-----
-----ში, ამჟამად პატიმრობაში მყოფის მიმართ, იმ
დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“
ქვეპუნქტებით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ შ---- ქ-----მა ჩაიდინა
ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა
წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და
რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე,
118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ორი
პირის მიმართ, მათ შორის წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის
მიმართ და არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის
მიმართ.

შ---- ქ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენა გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 18 დეკემბერს, დაახლოებით 04:00 საათზე, ქ-----, გ-----

-----, კორპუსი №--, ბინა №---ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, შ---- ქ-----
-----მა ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ჯერ მეუღლეს - მ--- კ-----
ეს, კერძოდ, ხელი რამდენჯერმე დაარტყა თავის არეში, მოუჭირა ყელის
არეში და გადაუგრიხა ხელები. ამის შემდეგ, შ---- ქ-----მა
ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა არასრულწლოვან გერს - მ----- თ-----
ს, კერძოდ, ხელები მოუჭირა მკლავისა და ყელის არეში და ხელი
ძლიერად დაარტყა სახის არეში. შ---- ქ-----ის ქმედების შედეგად მ---
კ-----ემ და მ----- თ-----მა განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

ე.ი. შ---- ქ-----მა ჩაიდინა დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

სასამართლოს დასკვნა შ---- ქ-----ის მიერ მისთვის ბრალად
შერაცხული დანაშაულის ჩადენის თაობაზე, გარდა ბრალდებულ შ---- ქ-----
-----ის აღიარებითი ჩვენებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე
შეკრებილ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულებისა
და მოწმეების გამოკითხვის ოქმებს, შემთხვევის ადგილის
დათვალიერების ოქმს, პაციენტის სამედიცინო ბარათებს და საქმეში
არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა
ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და
რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ ბრალდებულის მიერ
მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენას.

საქმის ირგვლივ შეკრებილი მტკიცებულებებით უტყუარად
დასტურდება, რომ არასრულწლოვანი ბავშვისა და მისი დედის მიმართ
რეალურად განხორციელდა ძალადობა ბრალდებულის მხრიდან, რასაც
არც თავად ბრალდებული უარყოფს და ითხოვს არასაპატიმრო სასჯელის
გამოყენებას, რის საფუძვლადაც მიუთითებს იმას, რომ იგი აღიარებს და
ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, სურს განაგრძოს ოჯახთან თანაცხოვრება
მეუღლის თანხმობის შემთხვევაში და მატერიალურად დაეხმაროს
ოჯახის წევრებს, მათ შორის არასრულწლოვან შვილებს.

სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს
ბრალდებულ შ---- ქ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და
დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს,
ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების
განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს,
დამნაშავის პიროვნებას, მის ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას,
კერძოდ:

სასამართლო მოცემული კატეგორიის საქმეთა განხილვისას, სხვა
გარემოებებთან ერთად, საგანგებო ყურადღებას აქცევს ძალადობის
ხასიათს და მის ინტენსიურობას. მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლო
მხედველობაში იღებს ერთი მხრივ იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულის
მიერ დაზარალებულების მიმართ განხორციელებულია ფიზიკური
ძალადობა, რისთვისაც მას უნდა დაეკისროს სისხლისსამართლებრივი

პასუხისმგებლობა, ხოლო მეორეს მხრივ, აფასებს ბრალდებულის დამოკიდებულებას ჩადენილი ქმედებისადმი და სამომავლოდ ძალადობის განმეორების რისკებს. მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებული გულწრფელად ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, რომელიც მისივე განმარტებით, გამოიწვია მატერიალური სიდუხჭირის გამო მეუღლეებს შორის წარმოშობილმა კონფლიქტმა და ამასთან, ნასვამ მდგომარეობაში მისმა ყოფნამ. ამასთან, მის მიერ განხორციელებული ძალადობა არ გამოირჩეოდა ისეთი დაუნდობელი ხასიათითა და მომეტებული საშიშროებით, რაც აუცილებელს გახდიდა შ----- ქ-----ის იზოლირებას ოჯახისა და საზოგადოებისაგან საპატიმრო სასჯელის გამოყენებით. რაც შეეხება ძალადობის განმეორების რისკს, ბრალდებულის განმარტებით დგინდება, რომ მეუღლესთან და ოჯახთან თანაცხოვრების გაგრძელებას აპირებს მხოლოდ მეუღლის პოზიციის გათვალისწინებით, ხოლო ამ ეტაპზე აპირებს ცალკე ცხოვრებას, რაც მინიმუმამდე ამცირებს ძალადობის განმეორების რისკს.

სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას. მოცემულ შემთხვევაში აშკარაა როგორც კერძო, ისე ზოგადი პრევენციის მიზნების შესრულების საჭიროება სასჯელის ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით. სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, კერძოდ, იგი აცნობიერებს მის მიერ ჩადენილი ქმედების დანაშაულებრივ ხასიათს, რასაც აღიარებს და გულწრფელად ინანიებს, არ არის ნასამართლევია და მის მიმართ პირველად უნდა იქნეს სისხლისსამართლებრივი სანქცია გამოყენებული, ჰყავს არასრულწლოვანი შვილები, რომლებსაც უწევს მატერიალურ მხარდაჭერას (დაკავებამდე მუშაობდა ხელოსნად და მისი ყოველთვიური შემოსავალი შეადგენდა დაახლოებით 700 ლარს). ზემოაღნიშნული გარემოებების მხედველობაში მიღებით, სასამართლოს შ----- ქ-----ის მიმართ პირველივე შემთხვევაში საპატიმრო სასჯელის გამოყენება ზედმეტად მკაცრად მიაჩნია, ვინაიდან შემცირებულია მისგან მომდინარე საფრთხეები, რომლის აღკვეთა ბრალდებულის პიროვნების, ასევე ჩადენილი დანაშაულისადმი მისი დამოკიდებულებისა და სინანულის გათვალისწინებით, შესაძლებელი იქნება არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენების პირობებშიც. რაც შეეხება ალტერნატიული სასჯელის სახით შინაპატიმრობის ანდა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის დანიშვნას, სასამართლოს მიზანშეუწონლად მიაჩნია, რამდენადაც ამან შესაძლოა ხელი შეუშალოს ანაზღაურებადი სამუშაოს შესრულებაში, რაც უარყოფითად აისახება მისი და მისი ოჯახის ეკონომიკურ მდგომარეობაზე.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, შ----- ქ-----ს უნდა

განესაზღვროს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას. მოცემულ შემთხვევაში, ასეთ ეფექტურ ღონისძიებად სასამართლოს მიაჩნია პირობითი მსჯავრის გამოყენება და მის მიმართ გამოსაცდელი ვადის დადგენა, რაც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს და ბრალდებულის სათანადო ქცევას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 272-274-ე, 277-278-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. შ---- ქ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

2. მსჯავრდებულ შ---- ქ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს 2018 წლის 18 დეკემბრიდან 2019 წლის 25 მარტის ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი და დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

3. მსჯავრდებულ შ---- ქ-----ის ყოფაქცევაზე კონტროლი გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. შ---- ქ-----ს დაევალოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ინფორმირების გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

4. შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული ერთი ცალი პირსახოცი (გადაგზავნილია სსიპ ლ. სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში), საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს;

– მ----- თ-----ის სისხლის ნიმუში (გადაგზავნილია სსიპ ლ. სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში), საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ

განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

– სსიპ „112“-დან გადმოგზავნილი 1 (ერთი) ცალი დისკი და შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს გადაღებული ფოტომასალა, განთავსებული 1 (ერთ) ცალ დისკზე, შენახულ იქნეს მოცემულ სისხლის სამართლის საქმესთან ერთად, საქმის შენახვის ვადით.

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის მიღებისთანავე.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:

ბ. კოჭლამაზაშვილი